

Forårets og sommerens sange Hesselbækkpark 17. juni 2015

1. Se, det summer af sol

Melodi og tekst: Stephen Foster
(1856), "Gentle Annie".

Da. tekst: Holger Drachmann
1897, "Majvise".

1. Se, det summer af sol over engen,
honningbien vil fylde sin kurv,
og der pusles ved bordet og sengen
af den fattigste sissen og spurv;
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst,
våren synger sin sang, det er sagen,
og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

2. Der er sølvklang i majbækkens vove,
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgende vang:
disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand-
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

3. Thou wilt come no more gentle
Annie,
Like a flower, thy spirit did
Depart
Thou art gone, alas! like the many
That have bloomed in the springtime

of my heart.

Shall we never more behold thee?
Never hear thy laughing voice again,
When the springtime comes, gentle Annie
And the wild flow'rs are scattered
o'er the plain?

2. Wild Mountain Thyme

Skotsk folkesang, tekst og melodi:
Francis McPeake.

1. Oh, the summer time is coming,
and the trees are sweetly
blooming,
and the wild mountain thyme
grows around the blooming
heather.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd:

And we'll all go together
To pluck wild mountain thyme
All around the blooming heather,
Will you go, lassie, go?

2. I will build my love a tower
near yon pure crystal fountain,
and on it I shall pile,
all the flowers of the mountain.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

3. If my true love, she were gone,
I would surely find another
where the wild mountain thyme
grows around the blooming heather.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

4. Oh, the
summer time
is coming,
And the trees
are sweetly
blooming,

And the wild mountain thyme
Grows around the blooming
heather.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we´ll...

3. Påskevals (J.B.Sand/Furefolk)

4. Noget om skærsommernætter

Melodi: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
(Fra "Tosserier 3", 1953)

1. Nu nejer blomsterne. Og geden
bræger
vemodigt, mens den be´r sin
rosenkrans.
På Kongens Nytorv sidder
Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt
Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmö ser
hr. Svensson op mod himlen fra den
jord, han
måske skal himle fra om tre kvarter.

2. Jeg ligger her, hvor natten dugger
ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes
læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys, der
dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

3. Hvad ved vi om hinanden? Vesaas
standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glør
på Nyhavns Don Juan og førstedanser,
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Hamnegatan,
det sted i Malmö, hvor hr. Svensson
står.

Nu ligger han og mumler sgu og Satan
med alle himlens stjerner i sit hår.

4. Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og
sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo -
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

5. Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgi´r fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et
kvarter.
Nu sover blomsterne, og geden bræger,
og holder mund og bræger ikke mer.

6. Jeg vender mig i sengen, før jeg
sover.
Så sover jeg og vender mig på ny.
En Fordvogn kører Svenssons kone
over,
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer
hjem,
mens alle træer synger om
skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

5. Blind Mary (Turlough
O'Carolan,
1670 - 1738)

**6. Kirsebærrenes
tid**
(1866)

Tekst: Jean-Baptiste Clément
Melodi: Antoine Renard.
Oversættelse: Furefolk (2011)

1. Quand nous chanterons le temps
des cerises
Et gai rossignol et merle moqueur
Seront tous en fête
Les belles auront la folie en tête
Et les amoureux du soleil au cœur
Quand nous chanterons le temps des
cerises
Sifflera bien mieux le merle
moqueur.
2. Hver kirsebærblomst står lysende rød,
en nattergal synger om elskov og fest
- Hver fugl er til gilde -
Med ansigter skønne af galskab og glød,
og solen i hjertet, danser hver gæst.
Når sangen om festen lyder i nat,
besynger hver fugl - sin dyreste skat.
3. Men daggryet kommer, gør festen forbi,
og stunden til drømme, vemodige ord,
- Et perlebånd bristed' -
Rubinrøde perler dækker hver sti,
som dråber af blod under blade og jord.
Og tiden til glæde så hastigt svandt bort -
korallernes farver - dækket af sort.
4. Men frygter du sorg og kærlighedsve,
når kirsebærblomsten om våren står rød,
- så undgå de skønne!
Jeg selv vil ej leve en dag uden smerte,
hvis prisen, man kræver, er elskovens død.
Ved glæde som fest er sorgen en gæst,
som kommer, når elskende - morer sig
bedst.
5. Mit kirsebærtræ med blomster og frugt,
jeg gemmer dig altid her dybt i mit bryst
- I mit blødende hjerte -
Om Lykkens Gudinde så gav mig alt smukt,

min smerte ej stilnes, jeg bliver ej tyst.
Jeg elsker for altid hver blomstrende gren
og ved, den vil blomstre - ofte igen!

6. J'aimerai toujours le temps des
cerises
C'est de ce temps-là que je garde au
cœur
Une plaie ouverte !
Et Dame Fortune, en m'étant offerte
Ne pourra jamais calmer (fermer)
ma douleur...
J'aimerai toujours le temps des
cerises
Et le souvenir que je garde au cœur

7. The Shepherds Wife

(trad. skotsk)

**8. Når kirsebærtræerne
blomstrer**

Melodi: Erik Grip (1976)
Tekst: Nis Petersen (1949)

1. Når kirsebærtræerne blomstrer,
og det gør de i denne tid,
er det som jorden rækker
himlen sin blomstermund
2. Når kirsebærtræerne blomstrer -
det gør de i denne nat -
er det som lys, der brænder
over en bortgemt skat
3. Kirsebærtræernes trolddom
hvisker bag hver en hæk -
den samme lysende sladder,
der går i en rislende bæk.
4. Og jeg, der gik ud for at søge
efter en bortgemt skat -
glemmer de lys, der brænder
for sladder i en
nat.

9. Idas Sommarvisa

Tekst: Astrid Lindgren
(fra "Emil och griseknoen, 1973)
Melodi: Georg Riedel

1. Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nå'n sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt,
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
Jag gör hela kohagen grön
och nu har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön

2. Jag gör mycket vatten i bäcken
så där så det hoppar och far
Jag gör fullt med svalor som flyger
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldeles skär.

3. Och smultron gör jag åt barna
för det tycker jag dom ska få
och andra små roliga saker
som passar när barna är små
Och jag gör så roliga ställen
där barna kan springa omkring
då blir barna fulla med sommar
och bena blir fulla med spring.

10. En yndig og frydefuld sommertid

Denne folkevise, som kaldes "Kærlighedsrosen", findes i flere variationer. Nærværende udgave stammer fra egnen mellem Randers og Mariager. Den beskriver en ung piges længsel efter sin kæreste. Andre udgaver af visen har et mere pietistisk-religiøst indhold, hvor rosen symboliserer Jesus.

1. En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,

den glæder og trøster så mangen en,
alt ved Guds kærlighed.

Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

2. Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

3. Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

4. Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

11. Fredens Bro

Melodi: René Giannini, Furefolk, 2014

Tekst: Edvard Anberg

1. En solklar sommermorgen
vi stod på Fredens Bro.

Besinded' os i sorgen
for én der gik til ro.
Den nat der blev den sidste,
da lærte vi at miste,
- mens nattergalen lo.

2. Den brød sig fejl om dødsfald,
mens nattens timer skred.
Dens egen død i nødsfald
var blot at falde ned.
Så frit og ubesværet
fik myrerne foræret
- naturens næste led

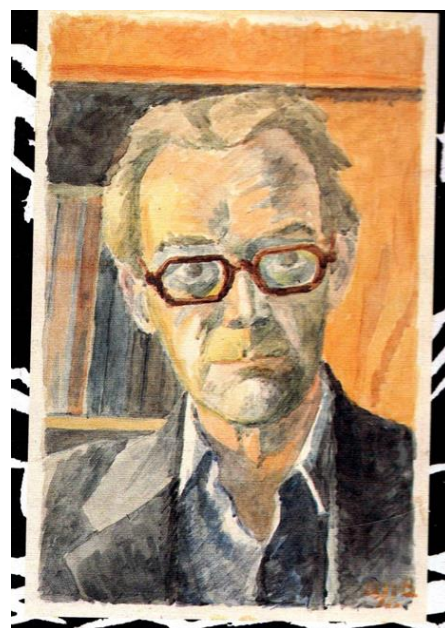
3. Det ligner lidt en tanke.
Når noget er forbi,
vil andre pulsslæg banke
med genfødt energi.
Om ikke just fortæring,
så fik dog tanken næring
- til flugt og fantasi.

4. Græd ikke for de døde.
De klarer sig vist nok.
Om nogle bliver føde
og andre engleflok,
så er det ganske givet
at de har fortsat livet
- til trods for brist og brok.

5. På Fredens Bro blev mindet
et underfundigt smil.
Et glimt af gøglerindet,
der tog det sidste hvil.
Før næste store vandring
mod kredsløb og forandring
- i bedste gøglerstil.

6. En lærke gik i luften
som lærker altid gør.
I strid med snusfornuften.
Ufatteligt de tør.
Så lodret op mod himlen
og uden mindste svimlen
- som lærker skal og bør.

7. Fornuftsbestemte hjerner
gør ingen dag til fest.
Den dag fornuften fjerner
den sidste lille rest
af lærkesang i luften,
da dør vi af fornuften.
- hvem mon kreperer bedst.

12. Be Thou My Vision

Rop tú mo baile or Rob tú mo bhoile
Dallan Forgaill, ca. 6. årh.

Oversat af *Mary E. Byrne*, pub. 1905
arr. af *Eleanor H. Hull*, 1912

1. Be Thou my Vision, O Lord of my heart;
Naught be all else to me, save that Thou art;
Thou my best Thought, by day or by night,
Waking or sleeping, Thy presence my light.
2. Be Thou my Wisdom, and Thou my true Word;
I ever with Thee and Thou with me,
Lord;
Thou my great Father, I Thy true son;
Thou in me dwelling, and I with Thee one.
3. Be Thou my battle shield, my sword for the fight;
Be Thou my dignity, and Thou my delight;
Thou my soul's shelter, and Thou my high tow'r:
Raise Thou me heav'nward, O pow'r of my pow'r.
4. Riches I heed not, nor man's empty praise,
Thou mine Inheritance, now and always:
Thou and Thou only, first in my heart,
High King of Heaven, my Treasure Thou art.
5. High King of Heaven, my victory won,
May I reach Heaven's joys, O bright Heav'n's Sun!
Heart of my own heart, whate'er befall,
Still be my Vision, O Ruler of all.

13. Lange Oluf

Tekst og melodi: Hermann Brüsch
Ca. 1976

1. På en vejkant, under grene
siddet jeg, så helt alene,
tygger på et kløverblad
og føler mig så sommerglad!
Kartoffelblomst og Harefod,
den danske muld er blød og god,
og solen kysser kinden,
og dagen snurrer rundt.
Og uret går som vinden!
Og frihed – det er sundt!
Man maler med de lyse farver;
gammel vagabond!

2. Jeg vil leve alle dage,
spise godt af livets kage,
tygge på det gyldne korn
og blæse ned i tyrens horn.
Ja, hønsetyv og hanefuld,
den danske snaps er alt
for
god!

Og solen...

3. Lange Oluf bli´r jeg kaldet,
himmelhøj og dejligt skaldet.
Se, mit slot, kom indenfor,
ja, se dig om, her bor jeg godt.
Nej, ingen væg og intet tag
og sikke højt en sommerdag,
Hvor solen....

15. Overraskelse

16. Farumsangen

Mel: Rudolf Engelhardt

Tekst: Lars J. Kristensen

1. Morgensolen rød og rund
over Furesø og –lund,
giver folk fra Farum a´
liv og glæde til hver da´,
for den vækker søens liv
mellem buske, trø´r og siv.
/: Ænderne, de snadrer løs,
mens at ræven ta´r en døds:/
2. Fiskebæk og Farum Sø
giver mad til fugl og frø,
egernet går og finder nød
rundt på jord og mossen blød.
Sortemose, Mølleå
spejler i sig himlen blå,
/: gedder, ørr´der, karper er
ved at gyde hist og her.:/
3. Ganløss´, Eged, Bastrup Sø
ligger side pø om pø,
herfra starter Mølleå
for mod Øresund at nå,
duggen den nu liggende,
myggene bli´r stikkende,
/: himlen bliver mørkerød,
dagen mister nu sin glød:/

17. Rosa på bal

Evert Taube (fra Sjösålaboken, 1942)

Tänk att få dansa med Andersson,
lilla jag, lilla jag, med Fridtjof Andersson!
Tänk att bli uppjuden av en så'n populär
person.

Tänk vilket underbart liv, det Ni för!
Säj mej, hur känns det at vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist,
det kan vel aldrig bli trist?

Nei, aldrig trist, Fröken Rosa,
är man som Er kavaljer.
Vart enn jag ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er!
Ni är en sångmö från Helikos Berg
O, Fröken Rosa, Er linja, Er färg!
Skuldran, profilen med lockarnas krans!
Ögonens varma glans!

Tänk, inspirera Herr Andersson,
lilla jag inspirera Fridtjof Andersson!
Får jag kanhände min egen sång, lilla jag
engång?
Rosa på bal, vackert namn, eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, Herr Andersson säj,
visan ni diktar till mej?

Visan om Er, Fröken Rosa,
får Ni i kväll till Ert bord.
Medan vi talar på prosa

diktar jag rimmande ord.

Tyss, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind,
Blommande linder kring mån'belyst stig.
Rosa, jag älskar dig

18 Rokken

Tekst: Edvard Anberg

Melodi: René Giannini (Furefolk) 2015

1.Hvor begyndte mine minder.
Var det ved den gamle rok
Hvor den blege norne spinder
Tråden som vi aldrig finder
Skønt hun altid spinder rok
Nok til både suk og sokker
Ved det gamle rokkehjul
Fortids uldne underklokker.
Tog af gamle koner rokker
Frem fra mindets mørke skjul

2.Ved den gamle rok i krogen
Mod et sribet gråt tapet
Skimter jeg, skønt ganske vågen,
Mormors ansigt, hvidt i tågen
Selv om jeg en grav har set
Arvet arv må ikke glemmes.
Er dog ikke spiritist.
Derfor vil jeg ikke skræmmes
Af en tanke der fornemmes
Om hvordan jeg så dig sidst.

3.Rasler nu de gamle lænker
Slægtens åndemaneri.
Retsind, ris og ros og rænker
Så jeg blidt og nænsomt tænker
"godt det hele er forbi".
Solen sejler ind i stuen
tørre mindets søde savl.
Langsomt døde arneluen,
Skidt forgyldt tilbageskuen
på en sunket hjemmets gavl.

4:Rokken var en snild maskine,
mormor arvet fra sin mor.
Hun spandt uld til sig og sine.
Mangen Petra og Petrine
fulgte trådens uldne spor
Da den tyske rokkedrejer
gik mod nord med jern og bænk,
slog sig ned med gods og grejer
fandt en pige som man plejer,
blev der nok til bord og skænk.

5. Rokken var en brudegave.
Gaver gav man kun til gavn
Noget skulle konen lave,
skønt hun af og til fik mave-
Dovenskab er sorg og savn.
Tider ændrer sig med tiden
som nu tider tit har gjort.
På fabrikker har jeg siden
Set, man fortsat dyrker fliden.
Tusind tene på akkord.

6.Direktion, kontor og portner.
Rokkehjul i tusindvis
i de høje haller tordner.
Tusind ferme fingre ordner.
Produktionen har sin pris.
Fik I mere frihed piger,
når i spandt på en fabrik?
Stopur, tidstabel og smiger
Bare produktionen stiger
Samme sang til ny musik.

19. Hilsen til Forårssolen

Melodi: Povl Dissing 1981

Tekst: Benny Andersen 1981

(Fra "Oven visse vande")

1. Det er forår, og alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg bli´r fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg ung!

2. Lad kun falde, hvad der knap kan stå
...
Men i så fald sku jeg altid komme
kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver
den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen, .
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!

3. Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i
sparegrisen..
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg varm!

4. Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte
randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til
forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg glad!

5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin

runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!

20. Wie Schön Blüht uns der Maien

Tysk folkevise (Melodi: 1602. Tekst: 1549)
(Bearbejdet og moderniseret 1911-12 af Max Pohl)

1. Wie schön blüht uns der Maien,
Der Winter fährt dahin,
Mir ist ein schöns Jungfräulein
Gefallen in meinen Sinn.
Bei ihr da wär Ich wohl,
Wenn ich nur an sie denke,
Mein Herz ist freudenvoll.

2. Bei ihr, da wäre ich gerne,
Bei ihr, da wär mirs wohl
Sie ist mein Morgensterne,
Strahlt mir ins Herz so voll.
Sie hat ein' roten Mund,
Sollt ich sie darauf küssen,
Mein Herz würd mir gesund.

3. Wollt Gott, ich fänd im Garten,
Drei Rosen auf einem Zweig,
Ich wollte auf sie warten,
Ein Zeichen wär mir's gleich.
Das Morgenrot ist weit,
Es streut schon seine Rosen;
Ade, mein schöne Maid!

Dansk lydskrift v. Pia Anberg:

1. Viih sjøøhn blyyht ååns dér majøhn
Dér vintær fæhrt darhin
mir ist ajn sjøøhns jung frøjlajn
gefarlløhn inn marjøøn sinn
baj ir, dar væhr ickhh vooohl
væn ickhh nur arn siih dænkøh
majn hærts ist frøjdenfoll

2. Baj ir, dar væhr ickhh gærnøh
baj ir, dar væhrs mir vooohl
siih ist majn mårgønstærnøh
straaarlt mir ins hærts soooh foll
siih hartt ajnøn rotøn muundt
sålllt ickhh drauf kyyssøn
majn hærts vyrdt mir gesuundt

3. Vålldt gådtt, ickhh fændt im gaartøn draj
rosøn
auf ajnøm tsvajg
ickhh vålldtøh auf siih vaartøn
ajn tsajckhhøn væhr mirs glajckhh
dars mårgønroootøn ist vajt
æs strøjt sjooohn sajnøh rosøn
ardøh, duuh sjøøhnøh majdt

21. Gånglåt från Äppelbo

En gånglåt efter Ärtbergs-Kalle (Karl Johan Karlström, 1826–1917), Ärtberget i Äppelbo finnmark. Melodien er en af Sveriges mest kendte folkmusikmelodier. En mindetavle over Ärtbergs-Kalle og Lejsme Per Larsson er rejst ved Tyngsjö kapell.

22. Skipper Clements Morgensang

Leif Varmark 1971 - Ebbe Kløvedal Reich 1970

1 Skærm jeres hus med grav og planke,
hvæs jeres leer snittende blanke,
frygt ikke Rantzaus sorte hær,
silke skal vige for vadmelsklæ'r.
*Bønder og tømrer', jyske knejte,
nu skal vi sejre i grevens fejde.*

2 Bagved de riges glitrende hjelme
skjuler sig bange, skælvende skælme.
Djævelen selv har dem givet til pynt
rustninger, skjolde, jorder og mønt.
Bønder ...

3 Mennesker bytter de ud for penge,
porten til frihed de låse og stænge,
piner og binder med arv og med gæld
jorden, som havde de skabt den selv.
Bønder ...

4 Rigdom, si'r de, er for de rige.
Biblen har noget andet at sige.
Fattig på jorden vandred' Guds søn,
Hented' just ikke hos dem sin løn.
Bønder ...

5 Kirkens sorte skadesværme
skal sig for pigernes latter beskærme.
Spraglede herremandshaner på stand
møde nu skal den danske mand.
Bønder ...

6 Hanen har galet trede gange,
stå nu kun fast, for vi er de mange.
Lad ikke fremtiden sige om os,
rigdommen knægted' os uden at slås.
Bønder ...

23. Bluegrasspotpourri

24. Emma Valssii

Trad. Finsk

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoi-
illan,
kun yhdässä tansseista palattiin?
Sinä sanasi annoit, ja valasi vannoit,
ja lupasit olla mun omani.
Oi Emma, Emma, oi Emma Emma,
ja lupasit olla mun omani.

Minä uskoin ja vannoin, ja sormukseni
annoin,
ja lupasin olla sun omasi.
Sinä valasi taitoit, ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.

Oi Emma, Emma Oi...
vain heiluvat renkahat korviisi.

www.furefolk.dk

